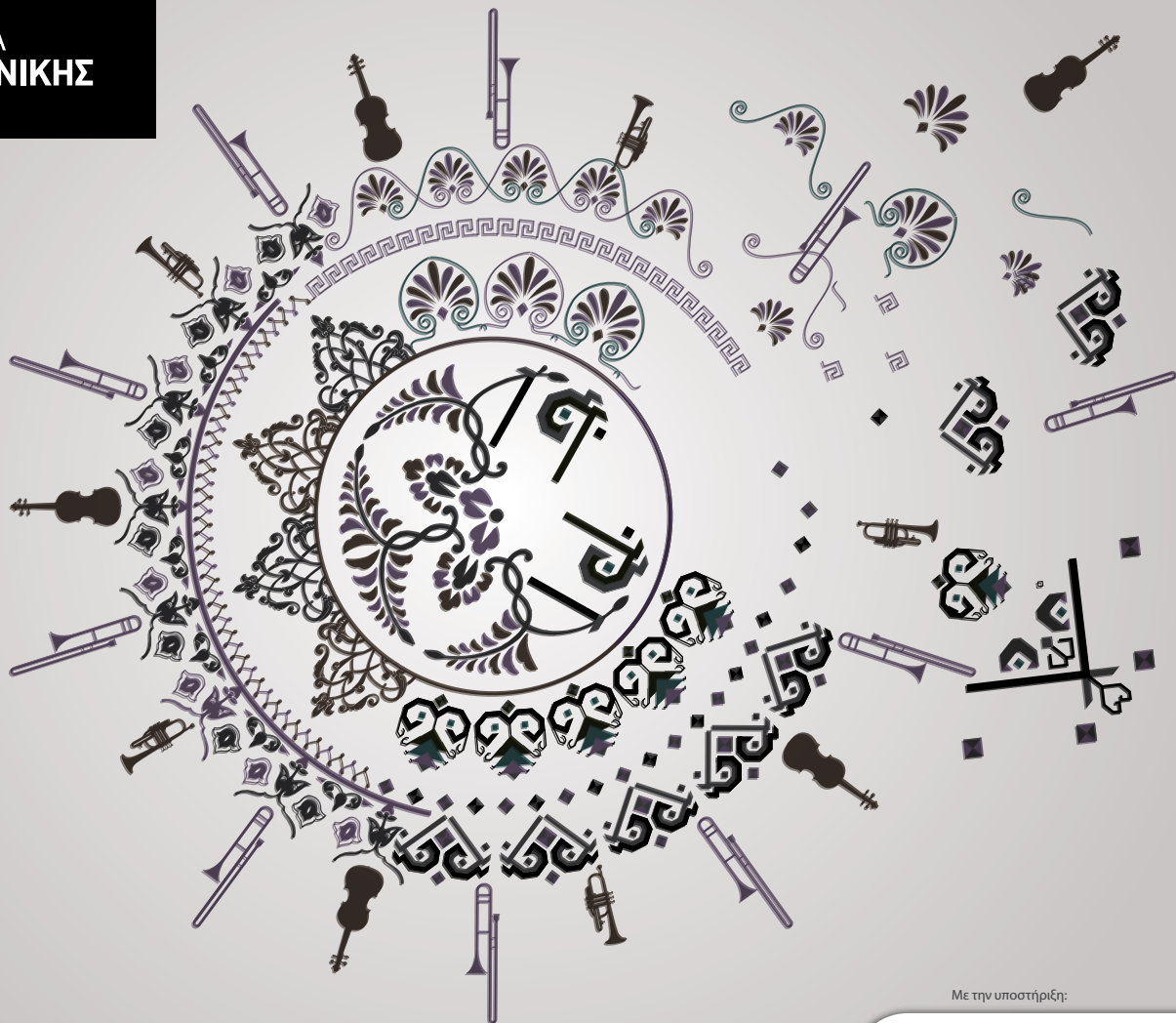

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Με την υποστήριξη:

μία εταιρία
μία ιδέα
καλό για όλους

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων,
Πολιτισμού και Αθλητισμού

Η ΚΟΘ επιχορηγείται και εποπτεύεται από το Υ.ΠΑΙ.Θ.Π.Α.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Αλέξανδρος Μυράτ

Αν. Διοικητική Διευθύντρια
Κέλλυ Μιμηκοπούλου

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Πρόεδρος
Κωνσταντίνος Ζέρβας

Αντιπρόεδρος
Δόμνα Ευνουχίδου

Μέλη
Μαρία Βοζίκη
Μιχάλης Λαπιδάκης
Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζικά

Συντονισμός-επιμέλεια ύλης:

Νίκος Κυριακού

Μουσικολογικές αναλύσεις:

Evelin Voigtmann

Μεταφράσεις:

Κατερίνα Καϊμάκη

Φωτογραφίες ΚΟΘ:

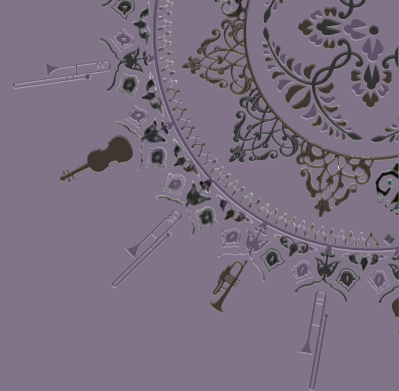
Νώντας Στυλιανίδης

Σχεδιασμός εντύπου:

Kitchen.was

Εκτύπωση:

ThessPrint

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ 2012

ΠΑ 2/11/2012, 21:00
Α.Π.Θ.- Αίθουσα Τελετών

Διεύθυνση ορχήστρας: **Işın Metin**

Σολίστες:

Neva Özgen (Κεμεντζές)

Volkan Yılmaz (Νέι)

Baran Aşık (Ζουρνάς)

Mustafa Sorgun (Ζουρνάς)

Συμμετέχει η **Μικτή Χωρδία Θεσσαλονίκης**
σε διδασκαλία **Μαίρης Κωνσταντινίδου**

Πρόγραμμα:

Νίκος Τρούλλος (1954-):

3 Κυπριακοί χοροί (15')

Κυριάκος Πάτρας (1915-):

“Ο σταυραετός”, φαντασία για ορχήστρα (5')

Καμράν Ίντσε (1960-):

Κοντσέρτο για ορχήστρα, τούρκικα όργανα και φωνές (21')

Διάλειμμα

Πάντσο Βλαντιγκέροφ (1899-1978):

2 Βουλγάρικοι χοροί (αρ. 3 & 7) για Συμφωνική ορχήστρα, έργο 23 (11')

Αικατερίνη Καραμεσίνη:

Μακεδονικός χορός (6')

Γκεόργκε Ενέσκου (1881-1950):

Ρουμανική Ραψωδία, αρ. 1 σε ΛΑ-Μείζονα (20')

*“Η επιρροή του εθνικού στοιχείου
στην έντεχνη συμφωνική μουσική”*

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης παρουσιάζει μία εξαιρετικά ενδιαφέρουσα συναυλία, που συνδυάζει μοναδικά την κλασική/έντεχνη μουσική με τη λαϊκή παραδοσιακή μουσική των βαλκανικών χωρών και αναδεικνύει την αλληλεπίδρασή τους και κυρίως το έξοχο αποτέλεσμα αυτής! Παραδοσιακά όργανα και λαϊκές μελωδίες των Βαλκανίων χρησιμοποιούνται ως πρώτη ύλη δημιουργίας έντεχνης συμφωνικής μουσικής από καταξιωμένους συνθέτες, όπως ο Τούρκος Καμράν Ίντσε, ο Βούλγαρος Πάντσο Βλαντιγκέροφ, ο Ρουμάνος Γκεόργκε Ενέσκου, ο Κύπριος Νίκος Τρούλλος και οι Έλληνες Κυριάκος Πάτρας και Αικατερίνη Καραμεσίνη. Με γέφυρα την παραδοσιακή μουσική λοιπόν, η ΚΟΘ δημιουργεί στη Θεσσαλονίκη ένα σταυροδρόμι πολιτισμού, στο οποίο συναντώνται οι λαοί της Βαλκανικής, “κουβαλώντας” μαζί τους τα εθνικά τους ακούσματα, τα οποία δημιουργούν συμφωνική μουσική και συγκεντρωμένα πλέον σε μία συναυλία, αναδεικνύουν με τη σειρά τους τα κοινά στοιχεία των λαών, που τους ενώνουν ακόμη περισσότερο με τους γείτονές τους.

“Ο 20^{ος} αιώνας ήταν χθες”

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ είναι ένα από τα δύο σημαντικότερα συμφωνικά σχήματα της Ελλάδας. Το ρεπερτόριο που περιλαμβάνεται στο πρόγραμμά της ξεκινά από τη μουσική μπαρόκ και φθάνει μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα.

Ιδρύθηκε το 1959 από τον Έλληνα μουσουργό Σόλωνα Μιχαηλίδη και κρατικοποιήθηκε το 1966. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική “σκυτάλη” της. Πρώτος ο ιδρυτής της και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρλος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης, ο Λεωνίδας Καβάκος, ο Μίκης Μιχαηλίδης και ο Μύρων Μιχαηλίδης. Σήμερα ο αριθμός των μελών της ορχήστρας ανέρχεται σε περίπου εκατόν είκοσι μουσικούς, με διευθυντή τον αρχιμουσικό Αλέξανδρο Μυράτ.

Πέρα από τις τακτικές συμφωνικές της συναυλίες, καλύπτει ένα ευρύ φάσμα καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, πραγματοποιώντας τακτικά παραστάσεις όπερας, μπαλέτου, συνοδεία βιβίου κινηματογράφου κλπ. Στο πλαίσιο της διαμόρφωσης του μελλοντικού φιλόμουσου κοινού

εντάσσεται η έντονη δραστηριότητά της με εκπαιδευτικές συναυλίες. Ένας από τους βασικούς στόχους της ορχήστρας είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης με την παρουσίαση πολλών πρώτων εκτελέσεων πανελληνίως και παγκοσμίως. Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται και η προώθηση νέων καλλιτεχνών, πολλοί από τους οποίους σήμερα είναι καταξιωμένοι στην ελληνική και διεθνή μουσική σκηνή. Πρωτοπορώντας στον ελληνικό μουσικό χώρο, ηχογραφεί με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η NAXOS, η BIS και η EMI.

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων προσωπικοτήτων.

Πέρα από τη συχνή και συστηματική παρουσία της σε πόλεις ολόκληρης της Βόρειας Ελλάδας, περιοδεύει σε όλο τον ελλαδικό χώρο. Η διεθνής της παρουσία περιλαμβάνει σημαντικές συναυλίες τα τελευταία χρόνια σε Βαλένθια, Πεκίνο, Πράγα, Φλωρεντία, Πιστόια, Βερολίνο κ.α.

ΙΪΣΙΝ ΜΕΤΙΝ *μαέστρος*

Ο Ιζιν Μετιν ξεκίνησε τις μουσικές σπουδές σε πολύ νεαρή ηλικία στην Κωνσταντινούπολη. Το 1987 ξεκίνησε τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο Bilkent, στο Τμήμα Μουσικών και Εικαστικών Σπουδών, όπου σπούδασε σύνθεση και διεύθυνση ορχήστρας με τους καθηγητές Sami Hatiroglu, İstemihan Tavilođlu, Wojciech Szalinski και Bujor Hoinic. Παρακολούθησε πολλά σεμινάρια και master classes, ενώ συνεργάστηκε και με τον σπουδαίο συνθέτη Arif Melikov.

Από το 1996 έχει συνεργαστεί με πολυάριθμα σημαντικά μουσικά σύνολα σε Αυστραλία, Αζερμπαϊτζάν, Κίνα, Γαλλία, Γερμανία, Ελλάδα, Ουγγαρία, Ιταλία, Μαυροβούνιο, Πορτογαλία, Ρωσία, Ισπανία, Ταϊβάν, Ουκρανία και στην πατρίδα του Τουρκία. Έχει εμφανιστεί σε φεστιβάλ και πόλεις, όπως το Διεθνές Φεστιβάλ του Schleswig Holstein στο Κίελο, το Λύμπεκ και το Αμβούργο, το Διεθνές Φεστιβάλ της Κωνσταντινούπολης, καθώς και στα Διεθνή Φεστιβάλ της Άγκυρας, του Μποντρούμ, του Μερσίν και του Phaselis, ενώ εμφανίζεται και στην αίθουσα συναυλιών İzsanat της Κωνσταντινούπολης, πάντα με μεγάλη επιτυχία.

Το ρεπερτόριο συμφωνικής μουσικής του, καλύπτει ένα ευρύ φάσμα έργων που ξεκινούν από τον Bach και φτάνουν μέχρι τον Mahler με ιδιαίτερη έμφαση σε έργα Mozart, Beethoven, Brahms, Schumann, Tchaikovsky, Sibelius και Rachmaninov, καθώς και συνθέτες του 20ου αιώνα όπως Shostakovich, Prokofiev, Ravel, Debussy, Bartók, Schoenberg, Dutilleux, Bernstein. Φροντίζει για τη διάδοση και συχνή ερμηνεία έργων Τούρκων συνθετών όλων των εποχών. Εκτός από συμφωνική μουσική, διευθύνει και παραγωγές όπερας, με πιο πρόσφατη την συμμετοχή του με την Εθνική Λυρική Σκηνή στην Ελλάδα, στην παράσταση “Το Ελιξίριο του Έρωτα” του Donizetti το 2011, αλλά και συμφωνικές ορχήστρες σε όλο τον κόσμο.

Πέρα από τις συνεργασίες του με επαγγελματικά μουσικά σύνολα, δούλεψε από το 1992 έως το 1997 με την Χορωδία Νέων του Bilkent (European Grand Prix) και από το 2005 συνεργάζεται με τη Ορχήστρα Νέων του Bilkent. Το 2007 διηύθυνε τη Διεθνή Ορχήστρα Νέων στην παγκόσμια περιοδεία της και είναι συνιδρυτής της Ελληνοτουρκικής Ορχήστρας Νέων (2008). Το 2002 συνεργάστηκε με την πόλη του Eskişehir ως καλλιτεχνικός σύμβουλος και μαέστρος, για να βοηθήσει στην ίδρυση του πιο σύγχρονου συμφωνικού συνόλου της Τουρκίας, τη Μητροπολιτική Συμφωνική Ορχήστρα του Eskişehir.

Έχει συνεργαστεί με κορυφαίους μουσικούς απ’ όλο τον κόσμο.

Το 2002 ο Ιζιν Μετιν ορίστηκε καλλιτεχνικός διευθυντής της Συμφωνικής Ορχήστρας του Bilkent, το εξαιρετού αυτού μόνιμου και ιδιωτικού μουσικού συνόλου της Τουρκίας, το οποίο αναμόρφωσε. Το 2009 η UNICEF Τουρκία ανακήρυξε τη Συμφωνική Ορχήστρα του Bilkent και τον Ιζιν Μετιν σε Πρεσβευτές Καλής Θέλησης UNICEF.

Εκτός από διευθυντής ορχήστρας, ο Μετιν είναι επίσης αναγνωρισμένος ως συνθέτης. Μερικά από τα πιο γνωστά του έργα είναι το “Κοντσέρτο για βιολί”, οι Συμφωνίες No.1 και No.2, το συμφωνικό μέρος “Intuitions”, συμφωνικά σκίτσα, κουαρτέτα εγχόρδων, “Μουσική για Χορωδία και Έγχορδα”, “Μινιατούρες” και σουίτες.

Ως αναγνώριση για τις επιτυχίες του και την προσφορά του στα πολιτιστικά δρώμενα της Τουρκίας και στο εξωτερικό, ο Μετιν έχει λάβει πολλά σημαντικά βραβεία, όπως το “Αργυρό Μετάλλιο” Sevdâ Cenap And Music Foundation και το Βραβείο “Hanri Atat” MIMF Foundation. Ο Δρ. Μετιν είναι Αναπληρωτής Καθηγητής και Πρόεδρος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών, Βοηθός Πρύτανης του Τμήματος Μουσικών Σπουδών και Εικαστικών Τεχνών του Πανεπιστημίου του Bilkent και καλλιτεχνικός διευθυντής και αρχιμουσικός της Συμφωνικής Ορχήστρας του Bilkent.

NEVA ÖZGEN

Η Neva Özgen γεννήθηκε το 1977. Μετά την ολοκλήρωση των προπτυχιακών της σπουδών στο Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο της Κωνσταντινούπολης στο Κρατικό Ωδείο της Τουρκίας, συνέχισε στο ίδιο Πανεπιστήμιο κάνοντας master και διδακτορικό. Συμπράττει μεταξύ άλλων με τα εξής σχήματα και καλλιτέχνες Anatolia Ensemble, Montreal Tribal Trio, Atlas Ensemble, Nederlands Blazers Ensemble, En Chordais, /Elect.Voices, Shujaat Hussain Khan, Deepak Ram, Peter Murphy, Mich Geber, Kudsi Erguner, Frangiz Ali-Zade, Javanshir Guliev, Theo Loevendik και Kamran Ince.

Από το 2009 παραδίδει σεμινάρια για την τουρκική μουσική μακάμ στο Ωδείο του Άμστερνταμ, κατά τη διάρκεια της εβδομάδας Ακαδημίας Άτλας, ενώ εισήγαγε τη χρήση του kemence στους ξένους συνθέτες, βοηθώντας τους να γράψουν καινούριες συνθέσεις για το συγκεκριμένο όργανο. Επίσης, το 2010 έδωσε σεμινάρια για τη μουσική μακάμ και το kemence στο UCSC. Το 2001 κυκλοφόρησε ο πρώτος προσωπικός της δίσκος με τίτλο "Legacy" από την Golden Horn Records. Η Neva Özgen είναι αναπληρώτρια καθηγήτρια στο Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο της Κωνσταντινούπολης.

BARAN AŞIK

Ο Baran Aşık γεννήθηκε το 1982. Το 1993 ξεκίνησε τις σπουδές του στο Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο της Κωνσταντινούπολης, όπου συμπεριλαμβάνεται και το Κρατικό Ωδείο της Τουρκίας, από όπου και αποφοίτησε. Πλέον είναι καθηγητής στο ίδιο Πανεπιστήμιο. Είναι ερμηνευτής "mey" και "zurna" και συμπράττει με διάφορα μουσικά σχήματα, τόσο στην Τουρκία, όσο και στο εξωτερικό. Το 2012 ηχογράφησε τον πρώτο προσωπικό του δίσκο με τίτλο "KÖK".

VOLKAN YILMAZ

Ο Volkan Yılmaz γεννήθηκε το 1975. Το 1986 ξεκίνησε τις σπουδές του στο Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο της Κωνσταντινούπολης στο Κρατικό Ωδείο της Τουρκίας. Στο Ωδείο, από όπου αποφοίτησε το 1997, σπούδασε "mey" με τους Fuat Turkelman και Salih Bilgin. Το 1995 ξεκίνησε να εργάζεται στο TRT Istanbul Radio ως ερμηνευτής του συγκεκριμένου οργάνου. Από το 2007 είναι μέλος του The Directorate Of Istanbul State Turkish Music Research And Application Ensemble.

MUSTAFA SORGUN

Ο Mustafa Sorgun γεννήθηκε το 1980. Ξεκίνησε σπουδές το 1985 στο Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κωνσταντινούπολης στο Κρατικό Ωδείο της Τουρκίας, όπου σπούδασε "mey". Συμπράττει σε εθνικές και διεθνείς συναυλίες, καθώς και σε ηχογραφήσεις με διάφορων ειδών μουσικά σύνολα ως ερμηνευτής "mey" και "zurna".

ΜΑΙΡΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη και είναι απόφοιτος του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης των τάξεων πιάνου της κ. Καλαϊτζή και ανωτέρων θεωρητικών του κ. Μιμικού. Σπούδασε Διεύθυνση με τους κ.κ. Αγραφιώτη, Erdei και Titner σε Ελλάδα, Ουγγαρία και Αγγλία αντίστοιχα. Συνεργάστηκε με τις Κρατικές Ορχήστρες Θεσσαλονίκης και Αθηνών, τη Δημοτική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, τη Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ, τη Λυρική Σκηνή, την Όπερα Θεσσαλονίκης, το Ελληνικό Φεστιβάλ, το Κ.Θ.Β.Ε. καθώς και με τους Οργανισμούς Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης και Αθηνών σε οπερετικές παραγωγές και σε ορατόρια. Εμφανίστηκε στην Αμερική και Καναδά, σε Συναυλίες Μουσικής Δωματίου, εκπροσώπησε το Δήμο Θεσσαλονίκης στη Β' Biennale Νέων Καλλιτεχνών στη Βαρκελώνη και έχει ηχογραφήσει στην ΕΡΤ 3 και στο Γ' Πρόγραμμα. Διηύθυνε στη Βουδαπέστη τη "Χορωδία Νέων Ευρώπης", στην Πράγα τη "Silesian Χορωδία", τη "Χορωδία Ραδιοφωνίας" της Στουτγκάρδης και τη "Χορωδία του Ινστιτούτου Kodaly" στην Ουγγαρία. Προσκαλεσμένη από την Πολιτιστική Πρωτεύουσα "Στοκχόλμη 98", διηύθυνε τη "Χορωδία της Ραδιοφωνίας της Στοκχόλμης" και τη "Χορωδία της

Ursala". Κατέκτησε τη Β' Θέση στο Διεθνή Διαγωνισμό Νέων Μαέστρων Χορωδίας στην Πράγα το 1995. Διευθύνει τη "Χορωδία Θεσσαλονίκης" από την ίδρυσή της με την οποία κατέκτησε ένα χρυσό, δύο αργυρά και τρία χάλκινα μετάλλια στους Διεθνείς Διαγωνισμούς Αθηνών, Λανγκολέν, Ρώμης και Τάμπερε, ενώ εμφανίστηκε σε Φεστιβάλ της Ελλάδος και του Εξωτερικού όπως Βιέννης, Φλωρεντίας, Βενετίας, Πράγας Σάλτσμπουργκ, Τιράνων, Αρχαίας Εφέσου, Κωνσταντινούπολης, Αγ. Πετρούπολης και Mascagni. Επί σειρά ετών έχει διευθύνει τις Χορωδίες Θεμαϊκός, Αποφοίτων Ανατόλια, Νέου Ωδείου και Μουσικού Κολλεγίου. Είναι καθηγήτρια του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, ενώ από το καλοκαίρι του 2004 διδάσκει και διευθύνει τη "Χορωδία Θερικής Ακαδημίας της Πράγας".

ΜΙΚΤΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η "Μικτή Χορωδία Θεσσαλονίκης" αποτελεί συνέχεια της "Χορωδίας Θεσσαλονίκης", η οποία ιδρύθηκε το 1987 και αποτελείται από σπουδαστές και αποφοίτους Ανώτερων και Ανώτατων Μουσικών Σχολών. Στο ευρύτατο ρεπερτόριό της περιλαμβάνονται έργα Αναγέννησης, Κλασικής και Ρομαντικής περιόδου, ορατόρια, όπερες, musicals, έργα σύγχρονων Ελλήνων και ξένων συνθετών, καθώς και πρώτες εκτελέσεις έργων στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Έχει εμφανιστεί κατ'επανάληψη στα "Δημητρία", στα Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης και Αθηνών, στο Ηρώδειο, στη Λυρική Σκηνή, στις Διεθνείς Μουσικές Ημέρες, στο Ελληνικό Φεστιβάλ, σε φεστιβάλ άλλων πόλεων της Ελλάδας και έχει συνεργαστεί με Ελληνικές και Ξένες Ορχήστρες σε όπερες και ορατόρια. Έχει εμφανιστεί σε Κωνσταντινούπολη, Αρχαία Έφεσο, Ισπανία, Βιέννη, Βουδαπέστη, Πράγα, Ουαλία, Λονδίνο, Ρώμη, Φιλανδία, Αλβανία, Ρωσία και έχει τιμηθεί με Χρυσά, Αργυρά και Χάλκινα Μετάλλια στους Διεθνείς Διαγωνισμούς Αθηνών, Λανγκολέν και Ρώμης. Συμμετείχε σε πολλές από τις επίσημες εκδηλώσεις του Οργανισμού Πολιτιστικής Πρωτεύουσας "Θεσσαλονίκη 97" με έργα διεθνούς ρεπερτορίου και έργα σε πρώτη εκτέλεση των Αδάμη, Αστρινίδη, Μπαλά, Σαμαρά, Καλομοίρη. Πήρε μέρος στην Πολιτιστική Πρωτεύουσα "Πράγα 2000" με έργα Τσέχων συνθετών, παρουσία του συνθέτη Peter Eben και στην Πολιτιστική Πρωτεύουσα "Πάτρα 2006". Από το 1993 συμπράττει με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης, τις Κρατικές Ορχήστρες Θεσσαλονίκης και Αθηνών, τη Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ, τη Δημοτική Ορχήστρα του Βόλου και τις Συμφωνικές Ορχήστρες Πράγας, Σόφιας, Τσέμνιτς, Βεσφαλίας, Ρουμανίας, Ουαλίας και Αγκυρας. Συνεργάστηκε με Έλληνες και ξένους μαέστρους, τον Ο.Μ.Μ.Θ., τον Ο.Μ.Μ.Α., την Ε.Λ.Σ., την Όπερα Θεσσαλονίκης, το Κ.Θ.Β.Ε., το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Βέροιας, την Πολιτιστική Ολυμπιάδα, το Υπουργείο Πολιτισμού, τους Δήμους Θεσσαλονίκης και Αθηναίων, όπως και με τους Μ. Θεοδωράκη, Γ. Μαρκόπουλο, Χ. Λεοντή, Ζ. Preisner και G. Bregovic.

Από το Σεπτέμβριο του 2001 συμμετέχει στην εναρκτήρια Συναυλία των "Δημητρίων" με έργα των Mahler, Beethoven, Haydn, Orff και στις Οπερετικές παραγωγές του Ο.Μ.Μ.Θ., όπως "Rigoletto", "Momo", "Madama Butterfly", "Cavalleria Rusticana", "The Marriage of Figaro", "Lucia di Lammermoor", "Il Trovatore", "Turandot", "I Puritani", "Samson et Dalilah", καθώς και σε ορατόρια και μεγάλα χορωδιακά έργα.

Έχει συνεργαστεί με την Όπερα Θεσσαλονίκης στις παραγωγές "Fledermaus", "Aida", "Pagliacci", "Οιδίπους Τύραννος" και "Don Giovanni". Τη Χορωδία από την ίδρυσή της διευθύνει η Μαίρη Κωνσταντινίδου.

Δημοτικά στοιχεία στην κλασική μουσική

Η δημοτική μουσική εκφράζεται με ποιητική και μουσική αρτιότητα ανώνυμης διεργασίας, προφορικής λαϊκής παράδοσης και αυτοσχεδιαστικής αρχής. Στη λεγόμενη “κλασική” μουσική, πολλές φορές επώνυμοι συνθέτες, όπως λ.χ. ο Χάντν, ο Μπετόβεν ή ο Μπραμς, χρησιμοποιούν λαϊκά θέματα απλώς ως πηγή έμπνευσης, χωρίς να προβάλλουν ιδιαίτερα τα λαϊκά χαρακτηριστικά.

Ως μουσικό ρεύμα, η ενσωμάτωση στοιχείων από δημοτικές πηγές αρχίζει να γίνεται σκόπιμη από τις αρχές του 19ου αιώνα, τόσο για να υποστηρίξει την πολιτική ανεξαρτητοποίηση μικρότερων κρατών της Ευρώπης, όσο και μια αποσύνδεση από την κλασική μουσική των καθιερωμένων κρατών όπως Γαλλία, Γερμανία κλπ. Έτσι αναπτύσσονται οι εθνικές μουσικές σχολές της Τσεχίας, Φιλανδίας ή Ρωσίας και άλλων κρατών, ενώ στην Ελλάδα ξεκινάει στις αρχές του 20ού αιώνα.

Με την εξέλιξη στις νεώτερες τάσεις της μουσικής στις αρχές του 20ού αιώνα, οι περισσότεροι συνθέτες εγκαταλείπουν τη χρήση δημοτικών στοιχείων. Παρόλαυτα υπάρχουν παγκοσμίως συνθέτες μέχρι και στις μέρες μας, που κατά περίπτωση ανατρέχουν ξανά στις μουσικές ρίζες για διάφορους λόγους. Οι πλούσιοι τρόποι, με τους οποίους οι συνθέτες επεξεργάζονται τον μουσικό πλούτο του λαού τους, ποικίλλουν όπως και οι αιτίες τους, και η αποψινή συναυλία παρουσιάζει μερικά ενδιαφέροντα σχετικά παραδείγματα.

ΝΙΚΟΣ ΤΡΟΥΛΛΟΣ (1954) Τρεις Κυπριακοί χοροί

Ο Νίκος Τρούλλος γεννήθηκε στο Παραλίμι της Κύπρου, όπου πήρε τα πρώτα μαθήματα μουσικής θεωρίας και κιθάρας. Αργότερα συνέχισε τις σπουδές του στην Αθήνα (1975-1985), όπου σπούδασε ανώτερα θεωρητικά και σύνθεση – μεταξύ άλλων είχε καθηγητή τον Δημήτρη Δραγατάκη –, ενώ παρακολούθη παιδαγωγικά μαθήματα στο τμήμα Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Παράλληλα άρχισε να διδάσκει σε διάφορα Ωδεία της Αθήνας. Το 1985 επιστρέφει στην Κύπρο, όπου ζει και εργάζεται, διδάσκοντας ανώτερα θεωρητικά και σύνθεση σε Ωδεία της Λευκωσίας. Η πολύχρονη διδασκαλία του, τόσο στην Ελλάδα, όσο και στην Κύπρο έχει σαν αποτέλεσμα ένας μεγάλος αριθμός μαθητών του να είναι επαγγελματίες μουσικοί. Μεταξύ 1988 και 1991 διηύθυνε τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Παγκύπριας Ένωσης Χριστιανών Ορθοδόξων. Στα έργα του συμπεριλαμβάνονται συνθέσεις για ορχήστρα, μπάντα, μουσική δωματίου, πιάνο, κιθάρα και χορωδία. Είναι μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών, καθώς και ιδρυτικό μέλος του Κέντρου Κυπρίων Συνθετών. Έχει κερδίσει βραβεία για διάφορα έργα του.

Το 2001, οι Τρεις Κυπριακοί Χοροί παίρνουν στην πρώτη μορφή τους το Γ΄ Βραβείο στον Παγκύπριο Διαγωνισμό Σύνθεσης, που προκήρυξε το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου για έργα ορχήστρας. Το 2007, ο Νίκος Τρούλλος αναθεώρησε τα κομμάτια αυτά και σ’ αυτή την τελική μορφή παίχτηκαν για πρώτη φορά στην Κύπρο από τη Συμφωνική Ορχήστρα της Κύπρου με μαέστρο τον Βλαδίμηρο Συμεωνίδη. Ο συνθέτης σημειώνει στον πρόλογο της παρτιτούρας:

“Και οι 3 χοροί στηρίζονται σε κυπριακά παραδοσιακά τραγούδια, αναδεικνύοντας ένα στυλ όπου η τροπική γραφή συνδυάζεται με το διεθνή μοντερνισμό. Το έργο εντάσσεται στη δεύτερη δημιουργική μου περίοδο. “Τα ριάλια” είναι το κύριο θέμα του πρώτου χορού. Ξεκινά με τα παιχνιδίσματα του κύριου θέματος που προοδευτικά συμπυκνώνονται μιμητικά, δημιουργώντας έτσι την πρώτη κορύφωση. Ακολουθεί η ανάπτυξη βασιμένη κυρίως πάνω σε ρυθμικές και μελωδικές μεταμορφώσεις του θέματος και παίζεται από πνευστά όργανα ανά ζεύγη, που δρουν ως σολίστ. Ακολουθεί ένα αργό τμήμα, σε ειδυλλιακή εκφραστική ατμόσφαιρα, εξελισσόμενο πάνω σε ένα διαρκές ρολάρισμα του τυμπάνου που οδηγείται σταδιακά σε κρεσέντο, επιτάχυνση του tempo και αύξηση του ηχητικού όγκου, φτάνοντας στη δεύτερη κορύφωση. Ο χορός τελειώνει με επαναφορά του κύριου θέματος και με μια σύντομη coda. Στο δεύτερο χορό, με κύριο θέμα “Το τρίτιν της καρτούλλας μου”, η αρμονική υφή εναλλάσσεται με τις αντιστικτικές αναπτυξιακές δομές που κορυφώνονται με την πολυφωνική μορφή του κανόνα. Αίσθηση νοσταλγίας σκορπούν τα μέρη του σόλο βιολιού. Το κύριο θέμα, “Ψιντρι βασιλιτζιά μου” του τρίτου χορού, προαναγγέλλεται από μια εισαγωγή 25 μέτρων. Μετά τη ρυθμική του παρουσίαση ακολουθεί ένα σύντομο εκφραστικό μέρος και στη συνέχεια δημιουργείται ένα συναρπαστικό ξέσπασμα κεφιού, με ένα κανούριο σε φολκλορική διάθεση θέμα, σε ρυθμό ουρτού. Με ένα ακόμα εκφραστικό μέρος, που το διαδέχεται η επανάληψη του κύριου θέματος και είναι έντονα ρυθμικό επίλογο, φτάνει ο χορός στο τέλος του.” [ap’ τον πρόλογο της παρτιτούρας].

Όπως ανέφερε ο συνθέτης και σε ένα άλλο έργο του, η “αγάπη μου για την παραδοσιακή μουσική της πατρίδας μου μ’ ενέπνευσε να χρησιμοποιήσω δημοτικές μελωδίες”. Το χαρακτηριστικό στην περίπτωση του Νίκου Τρούλλου είναι, πως, ενώ παρουσιάζει το πρότυπο υλικό σε αναγνωρίσιμη μορφή, στη συνέχεια το μετουσιώνει, μέσα από τις τροποποιήσεις και επεξεργασίες του, εφαρμόζοντας τόσο “κλασικές” όσο και νεωτερικτικές τεχνικές σύνθεσης.

Evelin Voigtmann

Τα μέρη:

I. Τα ριάλια – Allegretto scherzando II. Το τρίτιν της καρτούλλας μου – Lento molto III. Ψιντρι βασιλιτζιά μου – Allegretto con brio

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΑΤΡΑΣ (1915)

“Ο σταυραετός”, φαντασία πάνω σε τρία Ελληνικά θέματα του Γιάννη Δόδουρα

Ο Κυριάκος Πάτρας γεννήθηκε το 1915 στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης βιολί με τον Β. Θεοφάνους και θεωρητικά με τον Γ. Βακαλόπουλο, αποφοιτώντας με άριστα το 1936. Δούλεψε ως διπλωματούχος Διδασκαλείου Δημοτικής Εκπ/σεως Θεσ/νίκης σε δημοτικά σχολεία στον Στίβο και στη Ν. Μαγνησία από το 1936 μέχρι το 1952 (εκτός από τα χρόνια του πολέμου, όπου τον είχαν επιστρατεύσει), ενώ το 1953 διδάσκει με απόσπαση στην Παιδαγωγική Ακαδημία Θεσ/νίκης. Αυτά τα χρόνια το κύριο ενδιαφέρον του στρέφεται πάντα στη βελτίωση των μουσικών του γνώσεων. Αφού παίρνει το δίπλωμα βιόλας (1953) στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών από την τάξη του Β. Κολάση, ο Κυριάκος Πάτρας παίζει βιόλα στην Κρατική Ορχήστρα Αθηνών από το 1955 ως το 1964. Παράλληλα, το 1961 μετεκπαιδεύεται στη Μουσική Ακαδημία της Βιέννης, αποφοιτώντας στη βιόλα και σε ανώτερα θεωρητικά με άριστα το 1962.

Το 1964 εγκαθίσταται στη Θεσ/νίκη, όπου διαδέχεται στις τάξεις των θεωρητικών του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης τον καθηγητή του Γ. Βακαλόπουλο, που στο μεταξύ είχε πεθάνει. Αναλαμβάνει επίσης τη διδασκαλία της μουσικής δωματίου και της ιστορίας της μουσικής. Το 1966 παρακολουθεί για ένα χρόνο μαθήματα στη Σκόλα Καντόρουμ στο Παρίσι, στην οποία είχε κερδίσει υποτροφία. Μέχρι το 1971 συνεχίζει τη δουλειά του στο ΚΩΘ, ενώ από το 1968 αναλαμβάνει και τη θέση της α' βιόλας στην ΚΟΘ. Παράλληλα ήταν μέλος του Κουαρτέτου εγχόρδων Βορείου Ελλάδος.

Ως συνταξιούχος, συνέχισε να ασχολείται με τη μουσική και τη σύνθεση. Συνέθεσε διάφορα έργα και με πιο γνωστό την επεξεργασία κάποιων ελληνικών μοτιβών του συμμαθητή του Γ. Δόδουρα με τίτλο “Σταυραετός”. Εγγραψε επίσης μουσική επιθεωρήσεων όπως “Ο Ελεύθερος ουρανός” 1944 σε κείμενο Γιώργου Κατσαμπή.

Ο Πάτρας συνέθεσε τη Φαντασία πάνω σε τρία ελληνικά θέματα του Γιάννη Δόδουρα ως φόρο τιμής στο φίλο και συμμαθητή του απ' το Ωδείο, ο οποίος πέθανε μόλις 30 ετών το 1947. Ο συνθέτης αναφέρει: “Όσο για το έργο του [Δόδουρα], από τα λίγα χειρόγραφα που περιώθησαν, κατόρθωσα να ξεδιαλέξω τρία ωραία ελληνικά θέματα (το ένα πλατύ μελωδικό και λυρικό, και τα άλλα δύο χορευτικά), που διακρίνονται για το ζωηρό αγροτικό χρώμα και τη δίψα της επιστροφής στη φυσική ζωή, όπως συμβαίνει με την ποίηση του Κρυστάλλη. Από τα χορευτικά, το πρώτο είναι αργό, σε αρχαϊζόντα αιωλικό τρόπο και το άλλο γρήγορο σε ρυθμό χασαποσέρβικου. Για την εναρμόνιση, την ενορχήστρωση και την εν γένει διασκευή, διέτηρησα μιαν ορθόδοξη κλασική γραμμή, αποφεύγοντας τις σύγχρονες ακρότητες, όπως ακριβώς θα ήθελε και ο συνθέτης, διότι γνώρισα από κοντά τις κλίσεις και τις τάσεις του.”

Ο Πάτρας διάλεξε σαν τίτλο “ο Σταυραετός” τον ομώνυμο τίτλο του πολύ γνωστού ποιήματος του Κώστα Κρυστάλλη, επειδή ο φίλος του συμπαθούσε ιδιαίτερα αυτόν τον ποιητή και συχνά “του απήγγειλε τους τελευταίους στίχους του “Σταυραετού” ονειροπολώντας την επιστροφή στο ύπαιθρο.”

Έτσι έχουμε στο έργο Φαντασία πάνω σε τρία ελληνικά θέματα του Γ. Δόδουρα του Κυριάκου Πάτρα την ενδιαφέρουσα περίπτωση ενός έργου, που δεν βασίζεται σε συγκεκριμένα δημοτικά τραγούδια, αλλά σε δημοτικοφανείς μελωδίες, αφού ο Δόδουρας συνέθετε σε ύφος παραδοσιακό δυτικομακεδονικού χαρακτήρα. Ο Πάτρας τα αναπτύσσει σε ελεύθερη ραψωδική μορφή. Σε μεγάλοπρεπο ύφος εισάγουν τα όμπε και οι βιόλες το πρώτο λυρικό θέμα, που αναπτύσσεται και εμπλουτίζεται με στολισματα στη συνέχεια. Σ' ένα μεσαίο τμήμα παρουσιάζεται το ένα χορευτικό θέμα σαν αργός συρτός, ενώ ύστερα από μία σύντομη γέφυρα με τη μελωδία της αρχής, η ορχήστρα οδηγεί στο γρήγορο τμήμα, όπου εμφανίζεται το τρίτο θέμα σε ζωηρή χορευτική διάθεση. Στο τέλος επαναφέρεται πάλι η αρχική μελωδία, αλλά το έργο ολοκληρώνεται με μια coda, στην οποία συμπυκνώνονται το δεύτερο και τρίτο θέμα. Το έργο παίζεται επανειλημμένα, τόσο από την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, όσο και από την Κρατική Θεσσαλονίκης, ζωντανεύοντας τις μνήμες αφανών ανθρώπων και παλαιών εποχών.

Evelin Voigtmann

KAMPAN INTSE (1960)

Κοντσέρτο για ορχήστρα, τούρκικα όργανα και φωνές

Ο αμερικανικής και τούρκικης καταγωγής νέος συνθέτης Κάμπραν Ίντσε, ο οποίος ήδη έχει κερδίσει πλήθος σημαντικών διακρίσεων όπως το Βραβείο της Ρώμης, το Βραβείο Lili Boulanger και το Guggenheim Fellowship, ξεχωρίζει, ενώνοντας την ανατολίτικη μουσική με τη μουσική της δύσης. Γεννήθηκε το 1960 στο Glendive, Μοντάνα, αλλά μεγάλωσε στην Τουρκία και ξεκίνησε (1971) τις μουσικές του σπουδές με τσέλο και πιάνο στο Κρατικό Ωδείο της Άγκυρας. Συνέχισε το 1977 στο Κρατικό Ωδείο της Σμύρνης, όπου σπουδάζει σύνθεση στην τάξη του Muammer Sun, αλλά το 1978 επιστρέφει στην Αμερική, για να δουλέψει με τους Christopher Rouse και Joseph Schwantner στο Oberlin και στην Eastman School of Music, όπου αποκτά τον τίτλο του διδάκτορα. Στη συνέχεια δουλεύει ως καθηγητής σύνθεσης στο Πανεπιστήμιο του Μέμφις καθώς και ως συν-διευθυντής στο MIAM, το Κέντρο για προηγμένη έρευνα στη μουσική, το οποίο είχε ιδρύσει το 1999 στο Τεχνικό Πανεπιστήμιο της Κωνσταντινούπολης.

Το συνθετικό του έργο είναι μεγάλο και έχει παιχτεί σε πολλά μέρη από κορυφαίες ορχήστρες. Περιλαμβάνει συμφωνική μουσική, μουσική για κινηματογράφο και μπαλέτο και μουσική δωματίου. Το έργο του Waves of Talya χαρακτηρίστηκε ως ένα από τα καλύτερα έργα μουσικής δωματίου ενός εν ζώη συνθέτη του 20ού αιώνα.

Το Κοντσέρτο για ορχήστρα, τούρκικα όργανα και φωνές γράφτηκε το 2002 ύστερα από παραγγελία του Υπουργείου Πολιτισμού της Τουρκίας, και πρωτοπαίχτηκε την ίδια χρονιά στο Διεθνές Φεστιβάλ Μουσικής της Άγκυρας από την προεδρική συμφωνική ορχήστρα. Το 2009 ο συνθέτης παρουσίασε μια αναθεώρηση του έργου.

Ο Ίντσε αναφέρει πως το 1994, στην Συμφωνία αρ. 2, έκανε για πρώτη φορά χρήση τουρκικών μουσικών στοιχείων μιμούμενος κάποια όργανα και τον τρόπο παιξίματός τους, που υπενθυμίζουν τις μπάντες των Γιενίσαρων του Οθωμανικού κράτους. Στο Κοντσέρτο για ορχήστρα, τούρκικα όργανα και φωνές, ο συνθέτης εμβαθύνει στα τουρκικά στοιχεία, χρησιμοποιώντας για πρώτη φορά πραγματικά λαϊκά όργανα όπως δύο ζουρνάδες, για να “φτάσει πρόσωπο με πρόσωπο στην αίσθηση του λαϊκού χορευτικού και τελετουργικού της γνήσιας τούρκικης λαϊκής μουσικής”. Στην Τουρκία ο ζουρνάς, που σκεπάζει με τον δυνατό ήχο του ακόμη και τα ταμπούρα, συνοδεύει γάμους ή άλλα σημαντικά γεγονότα. Ο συνθέτης αναφέρει: *“Τοποθετώ αντιθετικά τον ακατέργαστο δημοτικοφανή ήχο με την σοβαρότητα, ευγένεια και βαθύτητα της κλασικής μουσικής των Οθωμανών του λεπτού ήχου του νέου και του κεμεντζέ. Οι τραγουδιστές ζουν και στους δύο ηχητικούς ‘κόσμους’. Στην πλευρά του λαού κάνουν ήχους με βότσαλα, ενώ στην κλασική οθωμανική πλευρά τραγουδούν. Τα όργανα της ορχήστρας ενισχύουν μόνο με τους ήχους, που μπορούν να παράγουν.”*

Το Κοντσέρτο εξελίσσεται σε τέσσερα μέρη, τα οποία όμως παίζονται χωρίς διακοπή. Το έργο ξεκινάει στα κρουστά σαν ένα εμβατήριο. Προστίθενται οι ζουρνάδες με μικροτονικές διαφωνίες και υπενθυμίζεται η σκηνή μίας χορευτικής γιορτής. Στα μουσικά τμήματα, που επαναλαμβάνονται, προστίθενται και άλλα όργανα της ορχήστρας, και ο ήχος μεταβάλλεται συνεχώς, ώσπου επανέρχεται η ‘γιορτή’ της αρχής. Το α’ μέρος κυριαρχείται από την αντίθεση των εντάσεων, όπου κάποια επεισόδια θυμίζουν τις εντάσεις της σημερινής ζωής.

Το β’ μέρος κινείται αργά, ήρεμα, όμως η μελωδία, που κυριαρχεί στο νέο, τον κεμεντζέ και στα χαμηλά πνευστά της ορχήστρας σε εναλλαγή με την χορδία, θυμίζει μια νεκρική πομπή, ή θρήνους. Μετά από μια γεμάτη ένταση κορύφωση ακολουθεί το γ’ μέρος με την επανεμφάνιση των ζουρνάδων. Στο γ’ μέρος υπάρχει ένταση, όμως χαρούμενη, ίσως λόγω κάποιας γιορτής, ενώ στο αργό τελευταίο μέρος επανέρχεται η μελαγχολική μελωδία. Προς το τέλος επαναφέρεται και ο εμβατηριακός ρυθμός της αρχής.

Ο Ίντσε συνθέτει σε διευρυμένο τονικό ιδίωμα, που σχετίζεται με τα μικροδιαστήματα της ανατολικής μουσικής. Η ανάπτυξη των μουσικών στοιχείων θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως μιμιμαλιστική, αφού οι αλλαγές γίνονται πολύ αραιά και κυριαρχούν οι επαναλήψεις. Το ηχητικό αποτέλεσμα και μέσω των ασυνήθιστων συνδυασμών οργάνων πολλές φορές είναι οξύ και έντονο, με λιγότερα σημεία εσωτερικότητας. Όμως αυτό είναι το χαρακτηριστικό στοιχείο της γλώσσας του Ίντσε, ο οποίος πετυχαίνει με τον συνδυασμό λαϊκών στοιχείων της Τουρκίας με στοιχεία της συμφωνικής μουσικής της Δύσης, -και τα δύο προσωπικά του βιώματα-, μια πολύ δραματική έκφραση.

Evelin Voigtmann

ΠΑΝΤΣΟ ΒΛΑΝΤΙΓΚΕΡΟΦ (1899-1978)

Χορός Αρ. 3 και 7 Απο τους Εφτά Συμφωνικούς Βουλγαρικούς Χορούς, έργο 23

Ο Πάντσο Βλαντιγκέροφ γεννήθηκε στη Ζυρίχη, επειδή η μητέρα του, η οποία περίμενε δίδυμα, ένωθε μεγαλύτερη ασφάλεια για τη γέννα κοντά στον θείο της, τον ποιητή Boris Pasternak. Τα παιδιά ωστόσο μεγάλωσαν στην Βουλγαρία με Ελβετίδα παιδαγωγό. Το πνευματικό και εκπαιδευτικό περιβάλλον της οικογένειας καλλιέργησε στα παιδιά από νωρίς και το μουσικό τους ταλέντο. Ύστερα από δύο χρόνια σπουδών στη Σόφια, τα δύο παιδιά κέρδισαν υποτροφία για σπουδές στην Ανώτερη Ακαδημία της Μουσικής στο Βερολίνο και η οικογένεια μετακόμισε το 1912 στο Βερολίνο. Ενώ ο Luben, ο αδελφός του σπούδασε βιολί, ο Πάντσο σπούδασε πιάνο με τον Barth και σύνθεση με τους Paul Juon, Gernsheim και G. Schumann. Δυο φορές κέρδισε το Βραβείο Μέντελσον και από το 1920 δούλεψε στο Deutsches Theater για τον Max Reinhardt. Το 1932 επέστρεψε στη Σόφια, όπου δίδαξε πιάνο και σύνθεση στην Κρατική Ακαδημία της Μουσικής, η οποία μετά το θάνατό του πήρε το όνομά του.

Ο Βλαντιγκέροφ κέρδισε ιδιαίτερη φήμη στην Ευρώπη κατά τη δεκαετία του '20, ως πολλά υποσχόμενος νέος συνθέτης, αλλά έκανε μεγάλη καριέρα επίσης ως πιανίστας. Από το 1936 μέχρι το 1942 ήταν εκπρόσωπος της Βουλγαρίας στο μόνιμο συμβούλιο για τη διεθνή συνεργασία των συνθετών, που είχε τότε ιδρύσει ο Ρίχαρντ Στράους. Αυτός ο συνασπισμός μουσικών δημιουργών από είκοσι περίπου κράτη είχε σαν στόχο να προβάλλει το όραμα της σύγχρονης μουσικής δημιουργίας σε όλον τον κόσμο και να πείσει για την ανάγκη να αποδίδονται πνευματικά δικαιώματα στους συνθέτες για τα έργα τους τα οποία παίζονται. Το 1969 του απονεμήθηκε το Βραβείο Herder από το Πανεπιστήμιο της Βιέννης και δεν ήταν ο μόνος τίτλος τιμής που του απονεμήθηκε.

Τη μουσική του Βλαντιγκέροφ ερμήνευσαν μεταξύ άλλων μεγάλες προσωπικότητες όπως ο Νταβίντ Όιστραχ και ο Εμίλ Γκίλελς και στους ένθερμους θαυμαστές του ανήκαν οι Ρίχαρντ Στράους, Αράμ Χατσατουριάν, Μπέλα Μπάρτοκ και Ντμίτρι Σοστάκοβιτς.

Το συνθετικό έργο του Βλαντιγκέροφ είναι μεγάλο και συμπεριλαμβάνει δύο όπερες, δύο συμφωνίες και άλλα συμφωνικά έργα, εννιά κοντσέρτα (5 για πιάνο, 3 για βιολί και ένα για τσέλο), μουσική δωματίου, τραγούδια και πολλά έργα για πιάνο. Σε πολλά από τα έργα του ανατρέχει στην παραδοσιακή μουσική της πατρίδας του. Σ' αυτά κατάφερε να συνδυάσει τους ιδιωτισμούς της βουλγαρικής λαϊκής μουσικής και της παράδοσης με την κλασική μουσική αισθητική, έτσι όπως διαχρονικά εξελίχτηκε στη δυτική ευρωπαϊκή τέχνη.

Ένα γνωστό και αγαπητό έργο του Βλαντιγκέροφ είναι οι Επτά Συμφωνικοί Βουλγαρικοί Χοροί, έργο 23, τους οποίους συνέθεσε το 1931. Ο χορός αρ. 3 έχει γρήγορο τέμπο και κινείται σε τυπικούς βαλκανικούς ρυθμούς, με παραδοσιακά στοιχεία, δίνοντας μία αίσθηση γιορτής στον ακροατή. Συναντούμε ιμπρεσιονιστικές "πινελιές" και σε αυτόν τον χορό, όπως και σε όλους τους υπόλοιπους του έργου. Στον τελευταίο (Golyamo Horo: animato con vivezza) από τους εφτά χορούς του έργου, το ενδιαφέρον του συνθέτη επικεντρώνεται στο ρυθμό, ενώ η μελωδία στην πρώτη ενότητα είναι αρκετά μονότονη. Ένα δεύτερο θέμα με στροβιλιστική μελωδία εναλλάσσεται με την αρχική μελωδία και με όλο και μεγαλύτερη ταχύτητα, ο χορός φτάνει στο θεαματικό φινάλε του.

Οι Επτά Συμφωνικοί Βουλγαρικοί Χοροί πρωτοπαίχτηκαν στις 5 Δεκεμβρίου 1932 στη Σόφια με μαέστρο το συνθέτη και από τότε συγκαταλέγονται στα δημοφιλή έργα του.

Evelin Voigtmann

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΑΡΑΜΕΣΙΝΗ (1967)

Μακεδονικός χορός για πλήρη ορχήστρα

Η Κατερίνα Καραμεσίνη ξεκίνησε τις μουσικές σπουδές της στην Αθήνα στο Εθνικό Ωδείο, όπου πήρε δίπλωμα πάνω από την τάξη της Καίτης Τρούλη και δίπλωμα φούγκας από τον Σπύρο Κλάψη. Συνέχισε τις σπουδές της το 1995 με υποτροφίες στη Βοστώνη των ΗΠΑ, όπου ειδικεύεται στη σύνθεση και μουσική επένδυση στον κινηματογράφο, καθώς και στο Sussex University, αποκτώντας διδακτορικό τίτλο στη σύνθεση. Το έργο της περιλαμβάνει μεταξύ άλλων μουσική δωματίου, χορωδιακά, συμφωνικά έργα και τρεις όπερες. Το 1999 κέρδισε το Chanctonbury Chorus Composition Competition στην Αγγλία για το έργο της “with beauty and beauty and beauty” για σαξόφωνο, σοπράνο και χορωδία, ενώ η όπερά της “Ο μικρός πρίγκιπας” τιμήθηκε με ειδική μείνση στο διεθνή διαγωνισμό σύνθεσης για όπερα Van de Vate στη Nancy. Το 2002 έγραψε το Κονσέρτο “Το Τραγούδι του Διόνυσου” για σαξόφωνο και ορχήστρα για το σαξοφωνίστα Θεόδωρο Κερκέζο. Το Μακεδονικό Χορό τον έγραψε η Κατερίνα Καραμεσίνη στη Βοστώνη το 1995-1996. Το έργο αρχίζει με ‘θραύσματα’ της μελωδίας, τα οποία σταδιακά ‘άνασσυκροτούν’ τη μελωδία. Η έμφαση στα πνευστά τονίζει τον μακεδονικό χαρακτήρα της μελωδίας, ενώ οι

σύνθετοι ρυθμοί το χορευτικό στοιχείο. Στη β’ ενότητα παρουσιάζεται το θέμα πιο απορραϊστικά και θα καταλήξει σε μια ρυθμική κορύφωση. Η επιδέξια χρήση της ορχηστρικής παλέτας μαζί με μια σύγχρονη αρμονική γλώσσα δημιουργούν έναν ενδιαφέροντα συνδυασμό του παραδοσιακού στοιχείου με το σύγχρονο. Όπως η συνθέτρια ανέφερε σε ομιλία της, “ξαναανακαλύπτει κανείς τα ελληνικά στοιχεία, όταν διευρύνει το ελληνικό στοιχείο, συνδέοντάς το με σύγχρονους κώδικες σύνθεσης παγκοσμίων δεδομένων”. Αυτό είναι μια σύγχρονη προσέγγιση των παραδοσιακών στοιχείων μέσα από τη σύνθεση.

Σόλων Μιχαηλίδης (επεξεργασία: Evelin Voigtmann)

ΓΚΕΟΡΓΚΕ ΕΝΕΣΚΟΥ (1881-1950)

Ρουμανική Ραψωδία, αρ. 1 σε ΛΑ-Μείζονα

Ο Ενέσκου ήταν ένας από τους σημαντικότερους καλλιτέχνες του 20ου αιώνα. Μεγάλος βιολιστής και συνθέτης, υπήρξε επίσης αξιόλογος μαέστρος και πιανίστας. Γεννήθηκε σε ένα χωριό της Ρουμανίας, που μετά το θάνατό του πήρε το όνομά του, και πέθανε στο Παρίσι, όπου πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του. Άρχισε μαθήματα βιολιού σε ηλικία 4 ετών κι έκανε την πρώτη δημόσια εμφάνισή του 8 ετών. Σε ηλικία 11 ετών πήρε στη Βιέννη Α’ Βραβείο βιολιού και αρμονίας. Συνέχισε τις σπουδές του στο Παρίσι με τον Μαρσίκ (βιολί) και τους Φωρέ, Ζεντάλζ και Μασενέ (θεωρητικά-σύνθεση). Ταυτόχρονα παρακολούθησε μαθήματα πιάνου, βιολοντσέλου και εκκλησιαστικού οργάνου. Ως βιολιστής εμφανίστηκε σε όλο τον κόσμο κερδίζοντας μία από τις πρώτες θέσεις ανάμεσα στους μεγαλύτερους βιολιστές της εποχής. Ως παιδαγωγός δημιούργησε αρκετούς νεότερους βιολιστές, ανάμεσα στους οποίους τον Μενουχίν. Ως συνθέτης άφησε σημαντικό έργο: Την όπερα “Οιδίπους”, που είναι το αριστούργημά του και ένα από τα πιο αξιόλογα έργα του σύγχρονου μουσικού θεάτρου (πρώτη παράσταση στην όπερα του Παρισιού το 1936), συμφωνίες, σουίτες, συμφωνικά ποιήματα, δύο ραψωδίες, έργα μουσικής δωματίου και πολλά τραγούδια.

Η Ρουμανική Ραψωδία αρ. 1 γράφτηκε το 1901 στο Παρίσι, όταν ο συνθέτης ήταν 19 ετών και είναι ένα από τα πιο δημοφιλή του έργα. Την αφιέρωσε στο φίλο και συμφοιτητή του στο Κονσερβατόριο του Παρισιού, τον Bernard Crocé-Spinelli. Δημοτικές μελωδίες της πατρίδας του συνθέτη αποτελούν τη βάση του έργου, για τις οποίες έλεγε, πως “τις έβαλε μαζί χωρίς να το πολυσκεφτεί!”. Όμως από τα σκίτσα προκύπτει, ότι ο Ενέσκου δούλεψε προσεκτικά, με ποια σειρά θα εμφανίζονταν οι μελωδίες και ποια θα ήταν τα πιο κατάλληλα όργανα.

Η Ραψωδία αρχίζει με ένα τραγούδι με τίτλο “έχω ένα κέρμα και θέλω να πιω”, το οποίο πρωτοπαρουσιάζεται από τα όμποε και κλαρινέτα. Ύστερα από την ποικιλματική ανάπτυξη αυτής της μελωδίας εισάγεται από τα βιολιά μια πιο ήρεμη μελωδία, που ρυθμικά παρουσιάζεται σαν βαλσάκι. Ακολουθούν ακόμη δύο μελωδίες, ενώ παράλληλα η ορχήστρα επιταχύνει ρυθμικά και τα ποικίλματα γίνονται όλο και πιο δεξιοτεχνικά, καταλήγοντας σε μια εντυπωσιακή κορύφωση. Λίγο πριν το τέλος, ο Ενέσκου εισάγει ακόμη μια αργή μελωδία, δημιουργώντας μεγαλύτερη ένταση για το τέλος. Η απίστευτη δεξιοτεχνία των λαϊκών μουσικών, η οποία μοιράζεται στη Ρουμανική Ραψωδία αρ. 1 σε διάφορα όργανα της ορχήστρας, μαζί με το έντονο χορευτικό στοιχείο κάνουν το έργο ιδιαίτερα συναρπαστικό. Τα θέματα, που ο Ενέσκου χρησιμοποιεί και επεξεργάζεται, προέρχονται από την lăutărească μουσική, μια ξεχωριστή και σύνθετη λαϊκή μουσική από διάφορες περιοχές της Ρουμανίας. Χαρακτηριστικά της είναι ζυηροί ρυθμοί, τροπικές σκάλες και αρμονία με μεταβαλλόμενες τρίτες ή έκτες, έτσι ώστε να εναλλάσσεται συχνά η μείζονα με ελάσσονα ατμόσφαιρα. Η ενορχήστρωση του δημοτικού αυτού θεματικού υλικού δείχνει αληθινή δεξιοτεχνία στη χρήση των χρωμάτων της ορχήστρας.

Σόλων Μιχαηλίδης (επεξεργασία: Evelin Voigtmann)

THESSALONIKI CULTURAL CROSSROADS 2012

FR 2/11/2012, 21:00
Aristotle University - Concert Hall

Conductor: **Işın Metin**

Solists:

Neva Özgen (kemençe)

Volkan Yılmaz (ney)

Baran Aşık (zurna)

Mustafa Sorgun (zurna)

Participating: **Mixed Choir of Thessaloniki**

Choir-master: **Mary Konstantinidou**

Programme:

Nikos Troullos (1954-):

3 Cyprian Dances (15')

Kyriakos Patras (1915-):

"The Golden Eagle", Fantasia for orchestra (5')

Kamran Ince (1960-):

Concerto for orchestra, turkish instruments and voices (21')

Intermission

Pantcho Vladigeroff (1899-1978):

2 Bulgarian Dances (No. 3 & 7) for symphonic orchestra, op. 23 (11')

Ekaterini Karamesini:

Macedonian Dance (6')

George Enescu (1881-1950):

Romanian Rhapsody No. 1 in A Major, (20')

*"The influence of national elements
in classical symphonic music"*

The Thessaloniki State Symphony Orchestra is presenting a fascinating concert, which will offer a unique combination of classical and modern music with the traditional folk music of the Balkan countries – highlighting their influence upon one another and, above all, the superb results to be attained from the blending of these different forms. Traditional instruments and folk tunes of the Balkans are used as the raw material for the creation of formal symphonic music by established composers such as Kamran Ince from Turkey, Pantcho Vladigeroff from Bulgaria, George Enescu from Romania, Nikos Troullos from Cyprus and Kyriakos Patras and Ekaterini Karamesini from Greece.

By this use of traditional music the Thessaloniki State Symphony Orchestra is thus forging links with the peoples of the Balkans, extending a cultural crossroad which the distinctive national music of our neighbours can travel and be woven into a concert of symphonic music, showcasing the heritage we share with the other peoples of the region and helping to bring us closer together.

"The 20th century was only yesterday"

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ Κ.Ο.Θ.

Πλατεία Α'	18 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	14 €
Εξώστης	9 €

Μειωμένο - Ομαδικό Σε όλες τις ζώνες	9 €

Ειδικές ομάδες (μαθητές, σπουδαστές, φοιτητές, σπουδαστές ωδείων, πολύτεκνοι, άνεργοι) Σε όλες τις ζώνες	5 €

Οικογενειακά εισιτήρια (ισχύουν για 2 γονείς και μέχρι 2 παιδιά)	
Πλατεία Α'	36 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	28 €
Εξώστης	18 €

ΤΙΜΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΙΚΩΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ Κ.Ο.Θ.

Γίνετε συνδρομητής της Κ.Ο.Θ. επιλέγοντας
τουλάχιστον 4 συναυλίες της σεζόν

Πλατεία Α'	13,5 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	10,5 €
Εξώστης	7 €

Πληροφορίες για συνδρομές στο τηλέφωνο: 2310 257900

Ισχύει Ευρωπαϊκή
Κάρτα Νέων σε όλες τις
παραγωγές της Κ.Ο.Θ.

Γίνονται δεκτές
και πιστωτικές
κάρτες

Εισιτήρια και συνδρομές προπωλούνται:

Εκδοτήριο Κ.Ο.Θ.

Πλατεία Αριστοτέλους, τ: 2310 236990
Δευτέρα, Τετάρτη, Σάββατο 10:00-15:00
Τρίτη, Πέμπτη, Παρασκευή 10:00-14:00 & 17:00-21:00

Χ.Α.Ν. Θεσσαλονίκης
Ν. Γερμανού 1, 54621, τ: 2310 241007
Δευτέρα-Παρασκευή 8:00-20:00, Σάββατο 8:00-14:00

Χ.Α.Ν. Καλαμαριάς
Μουρτζηδών 12, 55132, τ: 2310 454700
Δευτέρα-Παρασκευή 9:00-13:00

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Αλέξανδρος Μυράτ
artisticdirector@tssso.gr

ΑΝ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
Κέλλυ Μιμηκοπούλου
management@tssso.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
Μίνα Παπακωνσταντίνου
secretary@tssso.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ
Φίλιππος Χατζησίμου
philh@tssso.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
Μαρία Νιμπή
maria@tssso.gr
Νίκος Κυριακού
nikos@tssso.gr

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ
Μανώλης Αδάμος
economics@tssso.gr
Έφη Τερζή
accounting@tssso.gr

ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ-
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ
Νίκος Κυριακού
info@tssso.gr

ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ-
ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Θεοδώρα Καραμανίδου
Κατερίνα Καϊμάκη
library@tssso.gr

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕΣ
Πέτρος Γιάντσης
Γιώργος Νιμπής

ΤΑΜΕΙΟ ΠΩΛΗΣΗΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ
Έλενα Παράσχο

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης
Κολοκοτρώνη 21, 56430
Σταυρούπολη (Κτίριο Μονής Λαζαριστών)

Αίθουσα Δοκιμών Κ.Ο.Θ.
Λ. Νίκης 73, 54622 Θεσσαλονίκη

Εκδοτήριο Κ.Ο.Θ.
στην Πλατεία Αριστοτέλους τ: 2310 236990

www.tssso.gr

www.facebook.com/thessalonikistatesymphonyorchestra

Η Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα να τροποποιήσει το πρόγραμμα.

Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται
μόνο στο διάλειμμα.
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω.

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η
μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Αλέξανδρος Μυράτ

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες

Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσαμόγλου

Κορυφαίοι Α΄

Μίκης Μιχαηλίδης
Γιώργος Πετρόπουλος
Θεόδωρος Πατσαλίδης

Tutti

Μαρία Σουέρεφ
Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Εύη Δελφινόπουλου
Κρυστάλλης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Ανδρέας Παπανικολάου
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α΄

Ανθούλα Τζίμα

Κορυφαίοι Β΄

Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ Μπόγκοραντ

Tutti

Μίμης Τοπσιδής
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μικέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαμαζιόνης
Ίγνα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α΄

Νεοκλής Νικολαΐδης

Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β΄

Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτση

Tutti

Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Παύλος Μεταξάς
Θανάσης Σουργκούνης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α΄

Βασίλης Σαΐτης
Απόστολος Χανδράκης
Ντμίτρι Γκουντίμοβ

Κορυφαίοι Β΄

Λίλα Μανώλα

Tutti

Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α΄

Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίοι Β΄

Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμειλίδης

Tutti

Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Λεωνίδας Κυρίδης
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α΄

Νικόλαος Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας

Κορυφαίοι Β΄

Γιάννης Ανισέγκος

Μάλαμα Χατζή

Tutti

Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α΄

Δημήτρης Καλαξίδης
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β΄

Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Ντάριο Σαρτόρι

Tutti

Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α΄

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης

Κορυφαίοι Β΄

Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή
Αλέξανδρος Σταυρίδης

Tutti

Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α΄

Βασίλης Ζαρόγκας
Γιώργος Πολίτης

Κορυφαίοι Β΄

Κώστας Βαβάλας
Μαρία Πουλιούδη

Tutti

Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α΄

Τραϊανός Ελευθεριάδης

Κορυφαίοι Β΄

Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φειζός

Tutti

Δημήτρης Δεσποτόπουλος

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α΄

Σπύρος Παπαδόπουλος
Γρηγόρης Νέτσας

Κορυφαίοι Β΄

Γιώργος Λασκαρίδης

Tutti

Δημήτρης Κουρατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α΄

Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες

Κορυφαίοι Β΄

Φώτης Δράκος
Γιώργος Κόκκορας

Tutti

Ευάγγελος Μπαλάς

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β΄

Γιώργος Τηνιακούδης
Παύλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α΄

Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίοι Β΄

Κώστας Χανής

Tutti

Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α΄

Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α΄

Μαριλένα Λιακοπούλου

Έφορος Κ.Ο.Θ.:

Ελένη Μπουλασίκη

Βοηθός Εφόρου Κ.Ο.Θ.:

Εύη Δελφινόπουλου

Σ.Μ.Υ.Κ.Ο.Θ.:

Λ. Νίκης 73, 54622

Τηλ. 2310 257900 (εσωτ. 842)

* Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας

Ακούτε την εκπομπή
«Συντροφιά με την ΚΟΘ»
 κάθε Τετάρτη 19:00-20:00
 στο Δημοτικό Ραδιόφωνο 100,6
 με τον Αρχιμήδη Παναγιωτίδη

**Απολαύστε εξαιρετική συμφωνική μουσική
 στις ηχογραφήσεις της Κ.Ο.Θ.**

Enjoy exceptional symphonic music in the TSSO's recordings

Χορηγοί Επικοινωνίας:

